

ПЪРВОТО ПОСЛАНИЕ НА АПОСТОЛ ПЕТЪР

Автор и дата на написване:

Авторът на това послание е Симон Петър от Галилея, брат на Андрей, рибар по професия, един от апостолите на Христос и водач на Ранната църква (Марк 1:14-17). Посланието е написано около 65 г. сл.Хр.

Тема:

Петър окуражава преследваните християни, каква е целта на страданието, убеждавайки ги да стоят твърди във вярата (2:19-25; 5:12). Напомня за радостта и славата на тяхното вечно наследство, отправя наставления за достойно християнско поведение (1:3-13; 4:12-19; 5:6-10).

Съдържание:

1. Приветствие (1:1,2)
2. Увереност в спасението (1:3-12)
3. Живот в святост (1:13-5:11)
4. Поздрави (5:12-14)

Шоро 1

1:1-12 „О дживдо шинадо“

1 О Петрос апостоли е Исус Христоско, жи ко со си ало-сардя, со але, со си разчурдиме ко Понт, Галатия, Каладокия, Азия тай Витиния,

2 о англаджанибе жи ко е Делвеске о Дад гаял йертас Духостар, та те овен вужарде е ратеса о Исус Христоско. Гудлипе тай о пача тумаро те овел пхердо.

3 Бахтагудло овел о Дел тай о Дад амаро Дел о Исус Христос, Ковато пороса баро мила диняс амен живдо умития презаро ущибе о Исус Христос мулендар.

4 Та те лен о мирази би манушкане, би мелалипе, тай ко-вато на шукьол со си гарвадо ко дел ащал туменге;

5 Пал савенде Делвескоро зоряса сиен гарадуно пал уддарибе презаро апакия готово те сикавел ко палпалутно цирос.

6 Кате си бахталипе те лошанен, гаял, коли, та те овел тумен хари холи акана, коли си лачхеске ко аверня скандаля;

7 Емана матра те испучел пес тумаро апакияба, сар барвалипе фролятар ковата ни аравгьовел, а испучел пес ки яг, та те икльол ашаримаске баримос тай лувидимос, ко-вато сикавгяс о Исус Христос;

8 Конес дехен Лес бидикхен, ковата апакия Лес, акана те би дикхен, лошанен, та те бародер би пхенена и лошаиба;

9 Кана лен таро апакияба пере о ударипе тумаре вогенге.

10 Адалкхеске скепилпе преродингьен о мирази ки кас цирос, колато вакерде о гудлипе, со си туменге ка дел пес;

11 Кана родингьен е профетя кова вай саво си о цирос упхендя о Христоскоро Духос со сине ленде, кана англивакеренас е Христоскоро чинуисардипе тай палал адавкха о лувидимос.

12 Тай сикавгяс ленге, кай ма песке, а аменге керенас адавкха ковата акана туменге вакерас гаял околендар со хоратиненас о гудлипе, катаро Свето Духо бичхалдо катаро дел, колесте коркоро о ангеля манген те дикхен.

1:13-25 „Трей пал свентес“

13 Адалкхеске пханден тумен тумаре со гиндин овен те икерен тумен ко ажариба, та те овел тумен о гудлипе ковата ка дел пес туменге кана ка авел о Исус Христос.

14 Сар чхаве колато шунен ма те иринен тумен кариго англуне кханилипе кана сиенас ко диеса кана на жаненас;

15 нума сарто си свето Окова, Чингаделдо тумен, гаял авен Свянто тай туме ко састо тумаро икериба;

16 соскето си калярдо: Овен свянто, сарто Ме си.

17 Тай коли чингадел о Дад, Окова, Ковато би дуймуйтка крисил сарто и бути, икален лес дараса е цироса тумаре дживипнаса;

18 Кана жанен кай мапокия сар руп или фроля сиен кинде ка-

1:1-12 „Живата надежда“

Петър нарича тези вярващи „пръснати и пришълци на света, на които им е дадено небесно гражданство“ (1:1-4; Фил. 3:20; Евр. 13:14). Благодаратта е Божия милост към грешника, а мирът – реално състояние на примиреност с Бога чрез Исус Христос. Бог допуска изпитания, за да се утвърди вярата (1:7). Както скъпоценните метали се очистват в огъня, така чрез изпитанията се отделя повърхностната от дълбоката вяра, за да се получи венецът на славата при Второто Христово пришествие (5:4). Това, което старозаветните пророци не разбират, е времето на Исусовото появяване като Спасител (1:10-12). Те предсказват събитията, които се изпълняват в Христос и че това се отнася за идващите поколения, а не за самите тях. Предреченото от пророците апостолите разпространяват по света като Блага вест за спасение на душата чрез вяра в Исус Христос (Д.А. 1:8).

1 Глава

1:1-12 „Живата надежда“

1 Петър, апостол Исус Христов, до избраните преселници, пръснати по Понт, Галатия, Кападокия, Азия и Витиния,

2 по предузнанието на Бог Отец, чрез освещаването в Духа, за покорност и поръсването с кръвта Исус Христова. Благодат и мир да преизобилства!

3 Благословен Бог и Отец на нашия Господ Исус Христос, Който с голямата Си милост ни възроди за жива надежда чрез възкресението на Исуса Христа от мъртвите;

4 За нетленно наследство, чисто, неповяхващо, пазено на небесата за вас;

5 които с Божията сила сте пазени за спасение чрез вяра, готово да се открие в последно време.

6 В което да се радвате, макар и да скърбите за малко сега, ако е необходимо в разни изпитни;

7 Така макар и чрез огън, изпитаната ви вяра да излезе по-драгоценна от нетрайното злато, изпитвана за похвала и чест и слава, кога се яви Исус Христос;

8 Когато любите, без да сте видели, и в Когото, вярвайки сега, без да Го виждате, се радвате с неизказна и преславна радост;

9 като приемате следствие на вярата ви, спасението на душите си;

10 за което спасение търсиха и изследваха пророците, които пророкуваха за дадената ви благодат;

11 Като изследваха, кое и в какво време посочваше Христовият Дух, в тях, когато Той е предвестявал Христовите страдания и идещата след тях слава;

12 На тях бе открито, че не за себе си, а за нас служеше онова, което сега ви е благовестено от онези, които са ви благовестили чрез Святия Дух, изпратен от небесата, в което ангелите желаят да надникнат.

1:13-25 „Призив към святост“

13 Затова стегнете ума си, трезвени и обнадеждени за предстоящата ви благодат при явяването Исус Христово.

14 Като покорни чада, не постъпвайте според предишните ви страсти, кога бяхте в незнание,

15 но като Призоваващия ви, Святия, и вие сами бъдете святи във всичките си постъпки.

16 Защото е писано: „Бъдете святи, понеже Аз Съм Свят“.

17 И ако вие призовавате за Отец Този, Който нелицеприятно съди всекиго по делата, то със страх прекарвайте времето на вашето пребиваване;

18 Като знаете, че не сте изкупени от суетния живот, пре-

1:13-25 „Призив към святост“

Този призив е отправен за полагане на всяко духовно старание, с цел да се премахне всичко, което пречи и отвлеча християнина от следване на истината, гледайки оптимистично на бъдещето и надеждата в Христос (1:13). Повярвалите трябва да се стремят към святост в своя живот, подражавайки на Исус Христос, като се откажат от онова, което са вършели, докато са живеели в духовно незнание и мрак (1:14-17). Християните са като в чужда страна на тази земя. Следователно те не трябва да се съобразяват с поведението, което налага светът, а твърдо да се разграничават от греховността в него. Христос е цената, заплатена за техния вечен живот. Той е Посредникът между Бога и човека – единственият път за спасение на човешката душа (1:18-21). Петър сравнява и противопоставя човешкото раждане и животодаряващата сила на Словото Божие (1:23,24). Чрез Словото Божие Святият Дух довежда грешника до познаване на Божията благодат в Исус Христос.

таро хохавно живипе, прединдо туменде катаро тумаре дада; 19 нума сиен барвалимаса е ратеса Христос, сар бакро би нишани тай бут шужо;

20 Ковато чачесте сине аლოსардине ангало о кероба е дунаескоро, та те сикавел пес ко диеса туменге;

21 Ковато гаял Лесте до диняс о Дел, коовато ваздингяс Лес мулендар тай диняс Лесте и лувудимос гаял кай о апакияба тай о ажариба тумаро те овел ко Дел.

22 Соскетото сиен шуже тумаре вогенге, гаял кай туме покори-сален ко чачипе, коовато анел жи ко би дуймуйконенеге пхр-ликано дехиба, те дехен тумен иек иекес, тате тай илестар;

23 Гаял, та те бянгьон ма таро кханило самунца, катаро чачуно е Делвескере пхерасенцар, коовато дживил тай траил жи ко вековя.

24 Секо жене си сар и чар, Тай секо манушенго лувудимос саворе си сар лулуди катаро чар; И чар изшукьол, тай и лулуди лакири перена,

25 Нума о Ворба Девлеске траин жи ко вековя тай адавкха си о пхерася, колато туменге гудлесте вакерас.

Шоро 2

2:1-10 „О живдо бар тай аლოსардя мануша“

1 Тай чука кана чхивдя секо гарези секо хохайбе, дуймуиткапе, касканждипе тай кханиливорба.

2 Авенаса тумен сарто бянде тернимата, шуже духовноскеро тхуд те барьоненца;

3 коли чачипе туме ахалян, таро о Исус Христос.

4 Авена паш Христоске о живдо бар, манушендар сине отчхивто, нума таро Дел аломе сар барвалидера.

5 Тай туме сар живде бара ка изкерен о духовноскеро кхер, та те ачхон свето рашая, та те ачхен дувноскери курбани гудлолиндо катаро О Дел презаро Исусас Христос.

6 Соскетото си калярдо ко Лила: Аке тховав ко Сион ко агор корнерос бар, аломе сар барвалипе, тай коовато апакил Лесте нанай те лажал пес.

7 Тай туменге, колато апакил, Ов си баро барвалипе, а окола колато на апакил „О Бар, коовато отчхивте о зидаря, Ов ачхило шеро ко корнерос;

8 Тай О Бар гаял колестар ка сопнин пес, тай ко агора лесте ка перен, соскетото сопнисалес пес гаял таро пхерася, тай си мейнале гаял сине тай отчхивте.

9 Туме, гаял сиян алумо родос, тхагарутно рашаенго тай свето мануша колато о Дел лиляс та те извакерел о баро барипе Околескоро, Ковато тумен чингадингяс таро каранькос ко Поро дивно цибриба;

10 Туме, колато саве на сиенас мануша, нума акана сиен Делвеско мануша, на сиенас те лен милос, а акана сиен линде.

2:11-25 „Гудловорбаса ки баренге тай е хулайенге“

11 Дехунука! Мангдява туменде сар со авен дурал те на-шена тумари саркоскере снагакере бука, саво ашарен упрал о воги;

2:1-10 „Живият камък и избраният народ“

Апостол Петър продължава сравнението с новороденото от 1:23. Вярващите трябва да търсят духовната храна, както новороденото бебе жадува за майчината кърма (2:1-3). Покаянието и вярата протичат в постоянно общение и единство на вярващите с Христос и Неговите подобни – „живите камъни“ (2:4,5). Всеки християнин е свещеник, защото чрез изкупителната жертва – Христос, може свободно да пристъпи към Бога и да Му служи (2:9,10; Евр. 10:1-18).

2:11-25 „Отношение към управляващите и господарите“

По времето на Петър християните са обвинявани в нелоялност към императора, нарушаване на обществения ред, разпространяване на

даден от бащите ви с тленни неща сребро или злато;

19 но с драгоценната кръв на Христос като агнец непорочен и пречист;

20 Който е бил предназначен още преди създаването на света, но се яви в края на времената за вас;

21 повярвалите чрез Него в Бога, Който Го възкреси от мъртвите и Му даде слава, още и вярата ви и надеждата ви да бъдат в Бога.

22 След като сте очистили душите си в покорност на истината чрез Духа, в не лицемерно братолюбие, обичайте се един другото чистосърдечно;

23 като възродени не от тленно семе, а от нетленно, чрез словото на живия Бог, пребъдващо векови.

24 Защото всяка плът е като трева, и всяка човешка слава като цвят на трева и тревата изсъхва, и цветът ѝ окапва;

25 Но словото Господне пребъдва векови, и това е Словото, което вие е благовестено.

2 Глава

2:1-10 „Живият камък и избраният народ“

1 Така, като отмахнете всяка злоба и всяка измама, всяко двуличие, завист и одумване;

2 Пожелавайте като новородени младенци чистото духовно мляко, и с него да пораснете;

3 Ако наистина сте вкусили от Господа Исуса Христа.

4 Приближавайки се към Него, живия камък, от човеците отхвърлен, но от Бога избран, скъпоценен;

5 И вие, като живи камъни, сами се съграждате в духовен дом, свято свещенство, за да принасяте духовни жертви, благоугодни Богу чрез Исуса Христа.

6 Защото е писано в Писанието: Ето, полагам в Сион крайъгълен Камък, избран, драгоценен и който вярва в Него, няма да се посрами.

7 И така, за вас, вярващите, Той е драгоценен, а за невярващите Камъка, който отхвърлиха строящите, който стана Крайъгълен, и Камък на препъване и Камък на съблазън,

8 в който да се препъват, като не се покоряват на словото, а и за това са определени.

9 Но вие сте избран род, царско свещенство, свят народ, люде придобити, за да възвестите добродетелността на Онзи, Който ви е призовал от тъмнина в Своята чудна светлина;

10 Вие някога не бяхте народ, а сега сте народ Божий, които бяхте непомилвани, а сега помилвани.

2:11-25 „Отношение към управляващите и господарите“

11 Възлюбени! Моля ви, като пришълци и чужденци, да бягате от плътските пожелания, които воюват против душата;

неповолен обичай и незачитане на боговете – идоли (Йоан 19:12; Д.А.16:16-21; 17:7; 19:23-27). Подчинението не означава отказване от християнството, както и християнската свобода не трябва да служи като предпоставка за неподчинение, грях или неизпълнение на гражданските задължения, а да се служи истинно (2:13-17; Рим. 2:22). Ако властта действа противно на Божията воля, вярващият не е длъжен да се подчини. Той трябва да се подчини на Бога, а не на човека (Д.А. 5:29). Това не значи да прави опити за преврат и бунтове, а ако неподчинението е свързано с наказание заради вярата, да го издържи (Фил. 4:13). Вярващият трябва да се подчинява и отнася с уважение, също така и към своя работодател, пред който може да бъде добро свидетелство за Исус Христос.

12 Та те живин гудлеста машкар биджута, гаял, та те на вакерен кай сиём кханиле, а те ашарен е Делвес ко диеса, кана лен ка ресел соскетто ка дикхел тумаре шукар бука.

13 Лен тумен секоне манушкано барипе ащал е Девлеске, уло е тхагареске сар упруно баро,

14 уло о баро со си бичхалде лестар, та те тховел ко тхан е кханилен, тай те ашарел е лачхен.

15 Соскетто адавкха си о Делвескоро воя, лачхипнаса, те пханден бигогяпе кханилне мануша;

16 Сар либертя, гаял, ма те аравен о билибертя, те учхарел пес кханилипнаса, а сар Делвеске измекаря.

17 Саворен дехес те пхралипе, дарас о Делотар, дел о о тхагар маллопе.

18 Измекаря, шукар дикхен тумаре баресте баре дараса, ма матра е лачхенге тай со си кротка тай околенте да со си сар дили;

19 Соскетто адавкха си е пе гогяса ащал е Девлеске изикерел страдиба со си ма чачуно.

20 Соскетто, саво ашариба си, кана вунтуиме, кана тумен марен ащал о кханилипе тумаро? А кана керен лачхипе тай чинуин, коли изикерен, адавкха си лачхипе ангало Дел.

21 Соскетто тай адалкхеске сиен кидиме гаял о Христос страдингяс ащал туменге, тай туменге ачхавгяс примери, та те жан Лескере дроменде;

22 Ковато безех на кергясас, ни пале аракхлило пес лесте бенгипе таро муй Лескоро;

23 Ковато сине акулшо, ов на ирингяс като чинуилас на даравелас, а пределас и бут Пери Околеске, Ковато кри-сис чачипнаса;

24 Ковато коркоро ингелгяс Пере снагаса амаре безеха ко каш гаял сар кай мулям аме безехенге, та те живис чачипе. Каскоро рхиня туме састиян.

25 Соскетто, сиямас сар шашърде бакре нума акана ирисалям паш о Чупнари тай о Епископи амаре вогенге.

Шоро 3

3:1-7 „Е ромня тай е роменго“

И жувля

1 Сарто тай туме, е жувля канден тумен тумаре роменге, гаял тай коли несави лендар ни канден пес о пхерасенге, най те лен би пхерасенге о пхириба е жувленге;

2 Дикхена кай туме пхирен девелдараса тай шужимаса.

3 Тумаро шукарипе те на овел авруно, гаял сар кхувел пе бала, тховен фроля, вай уравен тумен барвале шехенцар;

4 Нума гарадунук шукарипе тумаро ило, ко вай о живипе те овел о, те овен мирна тай ковле ко духос, ковато си барвалипе ангало Дел.

5 Соскетто гаял о света ромня, колато ажаренас о Девлес шукаримаса уравде пес, тай кандена пес пе роменге;

6 Сарто и Сара канденас пес е Авраамеске тай вакарелас леске хулай. Тай туме да сиен лакере чхая, коли керен лачхине, тай ма даран нисаве даратар.

12 Имайки добро поведение между езичниците и когато ви злословят като злосторници, като видят добрите ви дела, да прославят Бога в деня на посещениято.

13 И така, покорявайте се на всяка човешка власт, заради Господа, било на царя, като на върховна власт;

14 било на управника, като на изпратени за наказание на злосторници и за похвала на добротворците.

15 Защото такава е Божиата воля, с добротворство да замлъкват безумието на невежите човеци;

16 Като свободни, не като злоупотребяващи със свободата като покривало, а като раби Божии.

17 Всички почитайте братството, обичайте се, бойте се от Бога, царя почитайте.

18 Слуги, покорявайте се на господарите си с всеки страх, не само на добрите и кротките, но и на опърничавите.

19 Защото това е угодно Богу, ако някой, от съзнание за Бога, търпи скърби като страда несправедливо.

20 Така и каква похвала, като търпите, кога ви бият за престъпления? Но ако търпите, когато правите добро и страдате, това е угодно Богу.

21 Защото и за това сте призвани, понеже и Христос пострада за нас, като ни остави пример, за да ходим по стъпките Му.

22 Който грях не стори, нито се намери измама в устата Му;

23 Който укоряван, не отвръщаше, страдайки, не заплашваше, но представяше всичко на Съдещия справедливо.

24 Който сам понесе на тялото Си нашите грехове на дървото, така като умрем за греховете, да живеем за правдата. В Чийто рани ние се изцелихме.

25 Защото бяхте като блуждаещи овце, но сега се завърнахте при Пастира и Пазителя на душите ви.

3 Глава

3:1-7 „Съпругите и съпрузите“

Жените

1 Така и вие, жени, подчинявайте се на мъжете си, така, ако някои от тях не се покоряват на словото, да бъдат спечелени без съмнение, чрез обходата на жените си;

2 Виждайки чистото ви и богобоязливо поведение.

3 Вашето украшение да не бъде външно, тоест в прически и златни накити, или ревю на тоалети;

4 Но в нетленното украшение на сърцето на скрития, вътрешен човек, на кроткия и тих дух, което е скъпоценно пред Бога.

5 Защото така някога светите жени, уповавайки на Бога, украсяваха себе си, с покорство към мъжете си;

6 Както и Сара се покоряваше на Авраама, и го наричаше господар. На която станахте деца, като се покорявате, без да се боите от нищо.

3:1-7 „Съпругите и съпрузите“

„Подобно“ в 3:1 е продължение на общия принцип на подчинение в 2:13. Но трябва да се отбележи, че подчинението на жената към мъжа е свързано и с друго „така също“, призоваващо мъжа да проявява особено внимание към жената (3:7; Еф. 5:25). Взаимоотношенията между мъжа и жената изискват равенство в духовен план, както и някои различни роли и функции в дома и църквата (Гал. 3:28; Еф. 5:22-33; 1Тим. 2:8-

15). На жената християнка не ѝ е забранено да украсява и поддържа външния си вид, но Словото я предупреждава против прекомерната грижа и разпиляване на средства за външността, дрехите, накитите и бижутата, без значение дали може или не може да си го позволи (3:3; 1Тим. 2:9,10). Безразсъдното харчене е грях и изява на човешката гордост, вместо да се употреби за Божието дело и благочестие. Кроткият и смирен дух, като следствие от вярата в Христос, е най-скъпоценното и вечно, а всичко останало е преходно (ст. 4).

Е мурша

7 Гаял тай туме муршален, живин гудле гогыса тумаре ромнъенца, сар ковля тай отден атьри ленге сар амала динде гудло живипе та те на ачхон перибе ко тумаро пратипе.

3:8-22 „Чинуипе пал чачипе“

8 На палпале овен саворе иекхе гогыте, пхраликанес, мила тай гогывера.

9 Ма керен кханвайпе асцал е кханвайпнаске, вай акушиба ащар акушиба, а гудлимаса, гаял сиен чингадинде, та те аракхен гудло вакариба.

10 Соскетото коовато манген те дехел о живипе тай те дикхел лачхе диеса, мек те кипил пи чхиб таро кханилпе. Тай о муя таро хохавнипе.

11 Ма те керас кханилпе а те керас лачхине. Мек те родас мирос тай каринг лесте тхе жас.

12 Соскетото е якха е Делвеске си упрал о чачуно, тай о кана Лескере си каринг о пратипе. А о муй е Девлеско си мамуй околенте со керен кханилпе.

13 Тай конес туменге ка керел кханилпе, коли керен лачхипе?

14 Гаял тай, коли чинуин е чачипе бахталенас, а катаро дараиба ленгоро ма те даран.

15 Де атьри О Девел Одел тумаре иленде овен биагор те извакрен кротос тай дараса секаске коовато пучел тумаро ажариба.

16 Те овел тумен шужи гоги, гаял кана са со си хоратинен туменге те лажан окола колата акуша о лачхипе тумаре кхо пхириба Христоско.

17 Соскетото лачхедер си те чинуин, кана керен лачхипе, коли си гасави и Девлескири воя, а ма те керен кханилпе.

18 Соскетото тай о Христос иек дром чинуингяс асцал о безе-ха о Чачуно асцал со си бичачуне, та те ингелел амен паш о Дел, сар сине мудардо пе снагате, а ачхило живдо ко духос;

19 Таи савес гело те делдума е духенге саве сине кхо тунярико.

20 Коовато иек диеса сине би те покорин пес, кана о Делвеско бут кандена ажарелас е Ноевеске диеса, жи кате керелас о мохто, колесте хари дине, гаял охто жене икистиле катаро пани.

21 Коовато гаял сас ко болавипе баптизма тай акана тумен уддара ма те изтховел тумен катаро мелалипе, пенжарел каринго о Дел шуже гогыса, таро ухтиба таро муле е Исусеско Христоске;

22 Коовато си катарин мурш риг е Делвеске, со икистило ко дел, тай Каске покорин пес ангеля, барипе тай зуралипе.

Шоро 4**4:1-9 „О трайос пал Делвескоро воя“**

1 Тай чука соскетото о Христос чинуисардя пе снагаса ура-вен тумен тай туме и сарто гоги, соскетото о чинуисардя ки снага отчихвел тари безеха.

2 Та те живин околе снагате ко цирос манушкане, ма нума пал Делвескере воляса.

3 Етер си со накхле о диеса кана живинас гаял сарто манген те живин о биджута кана пренакхле о мелалипе,

3:8-22 „Страдания заради правдата“

Християните не трябва да отмъстват, но да благославят враговете си в молитва (Мат. 5:44; 3:9-12). Бог благославя и възнаграждава страдащите заради вярата, а отговорът на враждебните и подигравателни въпроси трябва да съдържа разяснение на християнското учение за спасение

Мъжете

7 Така също и вие, мъжете, живеете заедно с жените си, и зачитате женския пол като по-слаб съсъд и като сънаследници на живот, за да не бъдат възпрепятствани молитвите ви.

3:8-22 „Страдания заради правдата“

8 Най-после, бъдете всички единомислени, състрадателни, братолюбиви, милосърдни и приятелски;

9 Не връщайте зло за зло или хула за хула, но напротив, благославяйте, като знаете, че затова сте избрани, за да наследите благословение.

10 Защото който обича живота и иска да види добри дни, нека спре езика си от зло и измама.

11 Нека се отклони от зло и да прави добро, да търси мир и се стреми към него;

12 Защото очите Господни са към праведните и ушите Му към молитвите им, а лицето Господне е против злоторците.

13 И кой ще ви стори зло, ако подражавате на доброто.

14 Но ако и да пострадате за правдата, блажени сте, а от заплахите им не се бойте, нито се смущавайте;

15 Освещавайте Господ Бог в сърцата си, бивайки всякога готови с кротост и трепет да отговаряте на всеки, който ви пита за надеждата ви;

16 Имайки чиста съвест, така щото, в което ви одумват като злоторци, да бъдат засрамени онези, които хулят добрия ви в Христа живот.

17 Защото по-добре е да страдате, като вършите добро, ако е такава волята Божия, отколкото като вършите зло;

18 Понеже и Христос веднъж пострада за греховете ни, Праведният за несправедните, за да ни заведе при Бога, умъртвен по плът, но оживотворен по дух;

19 И който отиде да проповядва на духовете, които бяха в тъмница;

20 Които някога не се покориха, когато Божието дълго търпение ги очакваше, в Ноевите дни, при строенето на кивота, в който малцина, тоест осем души, се избавиха от водата;

21 В образа на водата, тоест кръщението, което ни спасява и сега, чрез възкресението на Исуса Христа, не отмиването на плътската нечистота, а обет Богу на добра съвест,

22 Който, като се възнесе на небето, е отясно на Бога, и Комуто се покориха Ангели, Власти и Сили.

4 Глава**4:1-9 „Живот по Божията воля“**

1 И така, понеже Христос пострада за нас по плът, въръжете се и вие със същата мисъл, защото пострадалият, по плът се е отрекъл от греха;

2 така да живее през оставащото време в плът, не вече по човешки страсти, но по Божията воля.

3 Доволно е изминалото време от живота ни като сме ходели по волята на езичниците, в разпуснатост, похоти,

(3:13-18). Тълкуването на 3:19, когато Христос отива да проповядва на духовете в ада, че има втора възможност за спасение след смъртта, е погрешно и небиблейско. По-скоро Исус отива там и изпява пред непокорните по времето на Ной победата Си на Голгота (3:20). Петър прави връзка между избавянето на Ной измежду невярващите и спасението на Църквата (3:21).

малакеско пийбе мол, матибе тай о омразна тай аргатя-идоленге.

4 Гаял адавкха те дивина пес, тай тумен те на прастан кетане агорипе андо кханилпе арманя тумен.

5 Нума он ка дел вакариба ангал Околесте, Ковато сиго ка съдил е живден тай е мулен;

6 Палдава сине диндо и гудло вакариба тай е муленге, гаял кай ка авен крисиме сар манушкане, та те живипе андо о Дел дро духос.

7 А о агор ко са со си авер. Таи чука, живин гомявераса тай доден тумен ко пратанипе.

8 Ангал са со си, те авел тумен дехиба машкар туменде, соскетото о дехиба учхарел бут безеха.

4:9-11 „Аргатипе кетане пал Лувудипе Христоске“

9 Овен мисафирен каринг иек иекхесте би те холянен.

10 Ден тумаре дунонос, ковата секо лиляс, тай ден лес иек иекхесте сар лачхе мануша ко бут авередер Делвескере гудлипнаса.

11 Коли ворбисаря несаво, мек те хоратинел сар асавка ковата ашарел е Делвескере пхерася. Коли несаво аргатя мек те аргатяса шактеса сар асавка ковата лес о Дел динас, та те ашарел о Девел гаял са со си о Исус Христос, Ковато лувосардя тай девлипе си баро жи ко вековя. Амин.

4:12-19 „Чинусардя пал пакяйпе“

12 Дехунукален, ма дивин тумен ко ягаке скандалпе коте дикхльол пес со кха ачхол варесо;

13 Нума а лошанен, кана ачхол о страдиба гаял сарто е Христоске, та те лошанен бут кана ка авел Лескоро барипе.

14 Бахтале сиен, коли аравен тумен ащал е Христоскоро алав соскетото о Духос лувудипе си тай о Духос Делвеско пача упрал туменде. Одоле кана акушена лес, нума тумендар лувудисаряс.

15 Нисаво тумендар те на страдил сар со мударел, вай со чорел, вай кханвайпе, вай гасаво ковата дел авре букенде.

16 Нума коли страдил пес несаво сар християнеско, те на лажал, нума мек те ашарел е Девлес адалкхе алавеса.

17 Соскетото ало о диеса те ачхол о съдос катаро Дел катаро кхерескоро чхаве; тай кана ачхол най-англе амендар со кха овел по окорига околенте колато ни покорин пес ко Делвескоро гудловакариба?

18 Тай коли о чачуно зорле уддас пес, о мелало таи о безехало кате ка сикав гьол пес?

19 Адалкхеске таи околес колато страдинен мек те преден пе вога сар пал чаченго Керденго кергясас лачхипе.

Шоро 5

5:1-5 „Гудло пхениба ки презвитеренге тай терненге“

1 Е презвитеренге, колато си машкар туменде, гаял меда ковата сиом презвитерос тай якхитка е Христоскоре стра-

пиянства, разпивания, пирования, безчинства и идолослужения;

4 за което и се чудят, че вие не тичате заедно с тях в същите крайности на разврата и ви хулят;

5 Те ще отговарят пред Оногова, Който е готов да съди и живи, и мъртви.

6 Затова бе благовестено и на мъртвите, за да бъдат съдени като човеци в плът, за да живеят в Бога по дух.

7 Но краят на всичко е близо. И така, бъдете благоразумни и бодърствайте в молитва.

8 И преди всичко имайте усърдна любов един към друг, защото любовта покрива много грехове.

4:9-11 „Служение в единство за Славата Христова“

9 Бъдете гостоприемни един към друг без роптание.

10 Всеки с дарбата си, каквато е приел, като служите един другия, като добри настойници на много различната Божия благодат.

11 Ако някой говори, нека говори като словеса Божи. Служи ли някой, нека служи в силата, която Бог дава, за да се прославя Бог във всичко чрез Исуса Христа, Чията слава и господство е веќе веков. Амин.

4:12-19 „Страданията заради вярата“

12 Възлюбени, не се чудете на огненото изпитание, което идва до вас за изпитание, ставащо странно за вас;

13 Но докато имате общение в страданията Христови, радвайте се, а когато се открие Славата Му, да се възрадвате и ликувате.

14 Блажени сте, ако ви корят за името Христово, защото Духът на славата и Духът Божий почива на вас. От към тях се хули, но от към вас се прославя.

15 Никой от вас да не страда като убиец или крадец, или злосторник, или като бъркаш се навсякъде;

16 Но ако страда като християнин, да не се срамува, а да прославя Бога за това.

17 Защото време е да започне съдът от домочатието Божие, а ако започне първо от нас, какъв ли ще е краят на непокорните на благовестието Божие?

18 И ако праведникът едвам се спасява, нечестивият и грешният къде ще се яви?

19 Още онези, които страдат по Божията воля, нека предадат Нему душите си, като на верен Създател, правейки добро.

5 Глава

5:1-5 „Увещания към презвитерите и младите“

1 Презвитерите, които са между вас, умолявам аз, съпрезвитер и свидетел на Христовите страдания и съучастник в

4:1-11 „Живот по Божията воля“

Чрез страданието заради Христос вярващият става съобразен с Него и страданията Му, така че животът по Божията воля се приема по-лесно, отколкото да се съгрешава (4:1-4). Хулители на Христовите последователи ще отговарят пред Божия съд (4:5). Казаното от Петър в стих 6 не означава, че благовестието се проповядва на хората и след като те умрат, а че онези, на които им е било проповядвано Евангелието и са приели Исус за Спасител и Господ по време на земния си живот, но вече са мъртви, понякога наказвани, дори и като мъченици, ще се радват на вечен живот в Неговото присъствие. Апостолът продължава с увещания

за предстоящото идване на Исус Христос и за живот в освещение на християните (4:7-11).

4:12-19 „Страданията заради вярата“

Християните не трябва да се учудват на изпитанията, поради вярата им, понеже светът продължава да укорява Исус, насочвайки ударите си върху Неговите последователи, но Той е, Който дава и изходен път, и прослава (4:12-16). Казаното от Петър, „ако праведният едва се спасява“, в стих 18 не изразява съмнение в изкупителното дело на Христос, а че Бог води човека по пътя на спасението в строгост и любов, в живот на освещение.

димаске, тай ме, ко барипе, сави иси те сикавав пес.

2 Ракхена е Делвескере бакрен, колато си машкар туменде, дикхен лен, ма кханилипнаса, а шукаримаса, сар е Делвеске, нума ма лове;

3 Ни сар те овен хулай упрал, колато апалян, а сар модело со пазин е бакрен.

4 Тай кана сикавгьол о Баро Пастири, ка лен о венцос е баримаскоро со ни шукьол.

5 Гаял тай туме, о по-терне покорин тумен е пхуренге, ва саворе иек иекхеске. Урен тумен пачавно, соскетото о Дел мамуй пес со си барикане, нума раманеса дел гудлипе.

5:6-11 „Телалнодар ки барьорипе“

6 Тай чука, раманеса те овел телал те вастесте е Делвеско, та те икльол сиго;

7 Таи секо тумаре холя тховен Лесте, соскетото Ов ракхена пес саворенге.

8 Овен нерне, жангавде соскетото о душманинос о бенг сар аслани праставел труял, тай родел кас те хал.

9 Ашарен леса, ачхон зуралес ко апакияба, като жанен, кай о сарто чинуиме икален о пхрала тумаре ко лумя.

10 А о Дел ко секо гудлипе, Ковато коркоро тумен чингадингяс Пере биатор баримасте е Христоса Исусеса палал цикноврема чинуимаса ка до лачхарел, демирел тай керде тумен бикунине.

11 Леске те овел о барипе жи ко вечно вековя. Амин.

5:12-14 „Палутно ворбяса“

12 Каляргьом харимаса пердал Силоанос о чачуно пхрал сарто гиндявава, те довакерав тай вакерав, кай кава си о чаче Делвеско гудлипе, андо сави тергьонаса.

13 Састипе туменге аласарденге туменца тари Вавилон, тай о чхо моро о Маркос.

14 Састипе иек иекеске дехунук чумидаса. Раманес саворенге туменге, колато сиен андо Христос Исусас. Амин

славата, която има да се открие;

2 Пасете помежду ви стадото Божие, като го надзиравате без принуждение, драговошно, не материалистично, но с усърдие;

3 не като господаруване над повереното ви паство, а като давате пример на стадото;

4 и като се яви Главният Пастир, ще получите неувяхващия венец на славата.

5 Също и вие, по-младите, подчинявайте се на презвитерите и всички се облечете в смиреност, като се подчинявайте един другото, защото Бог се противи на горделиви, а на смирени дава благодат.

5:6-11 „От смирение към възвишение“

6 И така, смирете се под мощната ръка Божия, за да ви възвиши навреме.

7 Всичките си грижи възложете Нему, защото Той се грижи за вас.

8 Бъдете трезвени и будни, защото противникът ви, дяволът, като рикаещ лъв обикаля и търси кого да погълне;

9 противостойте му с твърда вяра, като знаете, че такива страдания също се понасят и от братята ви в света.

10 А Бог на всяка благодат, който Сам ви е призвал за вечната Си слава в Исуса Христа, след кратковременното ви страдание, да ви усъвършенства, утвърди, укрепи и направи непоколебими.

11 Нему слава и владичество вовеки веков. Амин.

5:12-14 „Заклучителни слова“

12 Писах ви накратко чрез Сила, верния брат, както мисля, като ви утешавам и уверявам, че това е истинската Божия благодат, в която стоите.

13 Поздравяват ви избраните заедно с вас във Вавилон, и син ми Марко.

14 Поздравете се един друг с обична целувка. Мир на всички ви, които сте в Христа Исуса. Амин.

5:1-14 „Увещания към презвитерите и младите“

Макар че Петър е апостол и свидетел на Христовите страдания, смиренно се приобщава към малоазийските църковни общности, скромно наричайки себе си презвитер (1;1; 5:1). Презвитерите (пастори или църковни лидери) са зрели християни, които носят отговорност пред Бога да се грижат за събранието, като ръководят, наставляват, пазят и хранят вярващите с Божието слово (5:2-4; 1Тим. 3:1-7; Тит 1:6-9). Апостолът ги предупреждава да пазят себе си от алчност и властолюбие, въвличащи душата в множество други грехове. Разбира се, посветилите се на Божието дело трябва да получават финансова подкрепа от църквата, която не е за печалбарство, а покриване на насъщните нужди, както на тях, така и техните семейства (Лука 10:7; 1Кор. 9:9,10,14; 1Тим. 5:17).

Смирието е „духовната дреха“, с която е облечен истинският християнин, за да бъде разпознат от останалите като такъв. То е осъзнаване на личната човешка слабост и нуждата от Бог, отчитайки Неговата намеса и помощ във всички постижения и сфери от живота (5:5-7). Чрез твърда вяра в Христос и духовно воюване християнинът е защитен от силата на дявола, който се стреми непрекъснато да го нападне, за да внесе съмнение и събаряне от Божията благодат по много начини, но най-вече чрез страдания, беди и гонения (5:8-12; Еф. 6:11-18). Утешителната мисъл, че Бог извежда всяко Своє дете от дъното на ада и го призовава в Своята вечна слава, му дава кураж и надежда, гледайки на Голготския кръст, смело да продължава напред.